

כזון ח'ם ב'אשה וליכא למימר משום דחשיבא כמזירה הוא
דלא מיחייבא קרבן משום דהו' לה למידק דהא ח'ן (לעיל פ"ט ע"ט)
הורוה ב"ד לינשא (ד) וחזרה וקלקלה חייבת בקרבן שלא הורוה אלא
לינשא ויותר קרובה היא למיזר
כשקלקלה מכשנית אלא טעמא משום
יחיד שפעה בהוראה ב"ד פטור דהכי
אית ליה ל' שמעון ב"ר דהוריו
(דף נ:) והאי דנקט הכא כזון ח'ם
ב'אשה סימנא בעלמא הוא :

מלכות יון כו' . והא דאמר

בע"ז (דף י') דבגולה אין
מונין אלא מלכות יון בלבד אר"ת
דהיינו בשאר שטרות דבגט שייך
שלום מלכות דדבר גדולהא בעיניהם
להפריד ח'ם מאשמו ואין מונין אלא
למלכות אותה העיר בלבד* :

היה במזרח וכתב במעבר : לא

כמו שפירש ריב"ן דאבעל
קאי דבהדיא אמרי' בגיטין (פ"ד וסס)
היה במזרח מאן חילומא בעל היינו
שינה שם עירו אלא סופר כדאמר להו
רב לספרי כי יתביתו בהיני כחובו
בהיני כו' ואל"ת בשלמא בעדים לר"ך
לכתוב מקום שחומתים דליכא קפידא
שיכולין לבא ליה הזמה אבל בסופר
מאי קפידא ליכא ועוד תימא דעכשו
טוהגין לכתחלה שהסופר כותב
כתובה בעיר זו ושולחה לחתן לעיר
אחרת שהוא מקום חופה וכותבין שם
עיר החופה ששם חותמין ושמה י"ל
הא דנקט הגמרא היה סופר במזרח
לאו דוקא משום סופר אלא משום
עדים אלא משום דמתני' קתני היה
במזרח לשון יחיד דמשמע סופר
ואורחא דמילתא דבמקום שהסופר
כותב שם עדים חותמין וליכא
פסולא אלא משום עדים ורב דקאמר
נמי לסופרים לא היה מקפיד אלא
משום עדים ובשאר שטרות אפילו
שינה מקום עדים דיעבד כשר
דקתני ב'אחד דיני ממונות (סנהדרין
לביטא) שטר שזמנו כתוב ב'אחד בניסן
אע"פ שאלו עדים ואמרו ב'אחד
בניסן עמנו הייתם שטר כשר ועדיו
כשרים חיישין שמה איחוריהו
וכתבוהו אלא בגיטין החמירו והא
דגיטין המאחרים כשרים היינו
כשהעדים והסופר היו ב'אחת העיר
בזמן הכתוב בגט ואל"ת מלאו ב'אשה
אמאי כשר לרבי מאיר ניחוש שמה
איחרו וכתבו ולא חש הסופר להיות

בעיר ציוס הכתוב בו וזרקו לאשפה
אחי כדמוכח בהגמר (גיטין פ"ט)
והא ליכא שלום מלכות דפי' דלאו אשלוס מלכות קפדין דהוא מותר
אפי' לכתחלה לרבנן דר' מאיר כמו שאנו כותבים לבריות עולם
אלא מכיון דהיה במזרח וכתב במעבר פריך וכן מוכח בפ"ח
גרים האיצא כתב לשם מלכות כו' משמע דמסיפא פריך ומוסמא
סוגיא דחתי' כו' מאיר ואר"י דלא מחזיקין ליה כמאחר דמוסמא
בו ציוס שנמלא ככתב כמו שמוכח ומוסמא שם היה הסופר

ותיבתו : **תא** שמע כל עריות כו' . ס"ד כבוסם יבמרו שייך למימר איבעי לה לאמחוי שהיתה בחזקת איבור לשוק עומדת ואין לה
להגשא עד שיתברר הדבר שמוסמא לשוק אכל כאן בחזקת היתר לשוק עומדת : **תא** שמע כתב סופר גט לאיש כו' . ס"ד דהכא
לא שייך איבעי לה לאקרוי גיטא כמו לעיל דמייירי אפילו אקריאת גיטא אחר כתיבה קודם נהינה ועייליה לבי ידיה ואחילק ומשני
דאיבעי לה לאקרוי לגיטא לאחר שנתן לה הסופר : **תא** שמע שיה שמו ושמה כו' . כגון שיש לו ב' שמות אחד ביהודה ואחד בגליל והיה
ביהודה וכתב שם של גליל ס"ד דהכא מאי ה"ל למיעבד אע"ג דאקרוי לגיטא קס"ד כשר ומשני דאיבעי לה לאקרוי גיטא ולשאלו ולחוסקי
דעתא דכאן ביהודה אין שם קד : **תא** שמע כבסה בגט קרה . ס"ד דהכא לא פשעה כל כך ללא איבעי לה לאסוקי דרעתא דמפסיל בהכי
ומשני דאיבעי לה לאקרוי גיטא בבית דין בבקיאין בדבר הכבסה ואין הגמרא מביא הך משניות כסדר המשנה אלא כסדר הראוי להקשות זה
אחר זה דלא מיתרלא בתרייתא בצינויא קמיייתא כדפרישית (וע"פ ח'ס' חזונו קב' ד"ה ת"ש מחו') : **שם** עירו ושם עירה. נראה לר"י דלא חיישין
לכתוב מקום עמידתו ב'אחת יוס אלא מקום עיקר דירתו דהא בגיטין הבאים ממדינת הים ח'י אפשר לידע מקום עמידתם ב'אחת יוס :

(דף ב') מבשפוסה : **סך קמיייתא** . דקתני חוץ מאשת ח'ם (ב) כולה
רבנן היא ולא יתני שניס דמשמע אכל בעדים לא אלא תריץ
ושניס דמשמעין תריוהו : **חוץ מאשת ח'ם** . דהיינו בעדים ושניס
ע"פ ב"ד בעד אחד דתרויהו בכו

גט וכו'ן דבעינן גיטא אלא ח'ם
היא ומתסרס אקמא : **כתב לשם**
מלכות שאינה הוגנת . סופר שהיה
לר"ך למנות מלכי ישראל או לשם
מלכות אחרת כגון לשם מלכי רומי
ותנא קרי לה שאינה הוגנת משום
דאין להם לא כתב ולא לשון כדכתיב
(עובדיה ב') בזוי אחיה מלך : **הלא**
מוס ומוס . אס ניסת ב'אחת גט :
כל סדרים . כל הך קלקלי דמתני' :
מאי הוה לא למיעבד . סבורה היתה
שהוא גט כשר : **לאקרוי לגיטא** .
לפני חס : **וסלסם לרסה ונשאת**
לשוק . שפסורה צייבוס חכרסה
ואח"כ נמלחא זו חילונית ואין ביאתה
פוטרת לרסה כדאמר בפ"ק (דף יב')
פרט לחילונית שאין יולדת : **הלא** .
לרסה מזה שניס לו ומיבמה ורבי
עקיבא היא (לקמן דף כב') דעבד
חייב לאוין כגון יבמה לשוק כחייבי
כריתות כהשת ח'ם ממש : **כל עריות**
שאמרו פוטרות לרשותן . לשוק בלא
חילוא ויבוס כגון ע"ז נשים דפ"ק
(דף ב') : **הלכו לרסה אלו ונישאו** .
לשוק ונמלחא הערוה חילונית ודוע
שהזקקה לרסה לייבוס למפרע
דערוב חילונית אינה פוטרת לרסה
דחילונית מקח טעות הוא ולאו אשמו
היא ואין זו לרסה ערוה וזקוקה ליבוס
כדתנן בפ"ק (סס) וכולן שמתו או
שמיטו או שנמלחו חילונית לרשותן
ומותרות : **הלא** . הלאה מזה ומזה כו' :

גט לאיש ושוכר לאשה . שהבעל טוען
שכר הגט והלאשה כותבת סובר לגבות
כחותה מן בעלה ולתת לו השוכר
שאם לא היתה נותנת לו שוכר לא
יפרע לה כחותה : **ונתנו לו** .
כסבורה זו לקבל גט מיד בעלה
וקבלה סובר והיא נתנה לו גט : **גט**
קרה . בגט מקושר קמייירי כדלמך
בבבא בתרא (דף קס') גט פשוט עדיו
מחוכו גט מקושר עדיו מאחוריו
כשהיה סופלו חותם העד על הכפל
וחוזר וסופלו וחותם עד שני וכן
שלישי ואם היו קשריו מרובים
מעדיו היינו גט קרה ופסול : **סכר**
למיעבד עובדא במאי הוה לא
למיעבד . ולהחזיר לבעלה אשת ח'ם שנסאת בעדים : **וסתניא**
כל הני . ולא אמרינן מאי הוה לא למיעבד : **אמר ליה ולא**
שינאו אמר ליה ואשינוי למסוך . אס זה דוחק ומתקן (ג) לדחוק
התשובה אכן ממילא שמעינן דלא אמרינן מאי הוה לא למיעבד :
(וסס') . ונמנע ולא עבד עובדא : **ולקלא לא חיישין** . אס
ניסת בבית דין ואח"כ ילא קול שבעלה חי ולפנינו לא בא : **כל**

וכתב מקומו ח' נמי צידוע שהסופר שם (וע"פ ח'ס' גיטין פ"ד ד"ה כי
כל הני . ולא אמרינן מאי הוה לא למיעבד : **אמר ליה ולא**
שינאו אמר ליה ואשינוי למסוך . אס זה דוחק ומתקן (ג) לדחוק
התשובה אכן ממילא שמעינן דלא אמרינן מאי הוה לא למיעבד :
(וסס') . ונמנע ולא עבד עובדא : **ולקלא לא חיישין** . אס
ניסת בבית דין ואח"כ ילא קול שבעלה חי ולפנינו לא בא : **כל**

וכתב מקומו ח' נמי צידוע שהסופר שם (וע"פ ח'ס' גיטין פ"ד ד"ה כי
כל הני . ולא אמרינן מאי הוה לא למיעבד : **אמר ליה ולא**
שינאו אמר ליה ואשינוי למסוך . אס זה דוחק ומתקן (ג) לדחוק
התשובה אכן ממילא שמעינן דלא אמרינן מאי הוה לא למיעבד :
(וסס') . ונמנע ולא עבד עובדא : **ולקלא לא חיישין** . אס
ניסת בבית דין ואח"כ ילא קול שבעלה חי ולפנינו לא בא : **כל**

[פי' חוספות גיטין פי'
ד"ה מפני וכו' כתבו
דבר זה בשם ר"י]

חוספות ישינים

דירה במזרח וכתב במעבר
בגיטין פריך כחילוי איירי
חילומא בעל היינו שינה
(שמו) שם עירו (ושמה)
וסה עירא אלא מייירי
שהיה הסופר במזרח וכתב
במעבר ומקשינן אמאי
לא מוקי ל' החס בעל
ומייירי שהיה עומד שם
כשנת כתיבה הגט וכתב
עמידתו במעבר ומתריץ
דודאי ח'ס לכתוב יוס
העמידה כשנת (הסתיה)
[האשה] כשנת העמידה וכל
דלי ח'ס לר"ך לכתוב
מקום עמידת האיש מזה
כן היה לר"ך לכתוב מקום
עמידת האשה וא"ת לא
מלכו גיטין ב'איש ממדינת
ח'ס שח'י ח'ס לר"ך
מקום עמידת (הבעל)
[האשה] כשנת העמידה ועל
מקום לידת אומר כרי'
דא"ל לכתוב דשם עירו
ושם עירה לא מייירי רק
בעיקר דירתה ואחריכ
סוד ליכא שלם לכתוב
שאלו למיזר כו' ויבא
לכתוב גט כשנת ואם
שינה מקום לידתו נראה
דאין לפסול הגט ככר
ואין לפסול משום דסדרי
אשקא חתימי דהא לא
חתימי רק אשקא הגט
דא כחותות (דף כד)
אמרינן אס כתוב בשטר
איש פלוני כהן אין
מעלין אותו לכהונה
שח'י אין מעלין שוא
כסן דעל גופא דשטר
לכר חתימי . ומעשה היה
לפני ח"י ששיט מקום
לידתו והשכירו והשתא
מוקי לה תלמודא בגיטין
דסיס במזרח וכתב
במעבר ר"ל הסופר
ותימא דכחותות שגט
אין אס מותרים מזה
ש"לכותות כמקום שוא
והסופר כמקום אחר
ונראה דאין קפידא כסופר
רק בעדים כשחותמין
במקום אחר מחוץ
שנתבטל אכל כחותות
שלא ח'ס כותב מקום
שיחתמו בו העדים ח'ס
כיון שידוע לשלום ח'ס
כותב כל הכחותות כגבול
עירו ח'י אין חוספ
במקום שחתמו בו לא
מחוי כשקרא : איבעי
לה לאקרוי גיטא . וא"ת
אפי' מייירי בלא קראוה
מאי ח'ס שם אלא ככתב
כסכותו כיון דלא קריה
חוספ דהכי שח'ס
בגיטין וי"ל דאף כי
מיפסיל לא אמרי' מאי
מזה מזה . ח'ס ח'ס
האקרוי נאחר חתימי
אכל קריה קודם

